

Pritožba, ki jo je Autostrada Wielkopolska S.A. vložila 20. decembra 2019 zoper sodbo Splošnega sodišča (deveti senat) z dne 24. oktobra 2019 v zadevi T-778/17, Autostrada Wielkopolska S.A./Komisija

(Zadeva C-933/19 P)

(2020/C 87/15)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnica: Autostrada Wielkopolska S.A. (zastopnika: O. Geiss, Rechtsanwalt, T. Siakka, dikigoros)

Drugi stranki v postopku: Evropska komisija, Republika Poljska

Predlogi

Pritožnica Sodišču predlaga, naj:

- izpodbijano sodbo razveljavi;
- Sklep Komisije (EU) 2018/556 z dne 25. avgusta 2017 o državni pomoči SA.35356 (2013/C) (ex 2013/NN, ex 2012/N) ki jo je Poljska dodelila podjetju Autostrada Wielkopolska S.A., razglasi za ničen ali zadevo vrne v razsojanje Splošnemu sodišču; in vsekakor
- Komisiji naloži plačilo stroškov pritožnice iz pritožbe in iz postopka v zadevi T-778/17 pred Splošnim sodiščem.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica v utemeljitev pritožbe navaja štiri pritožbene razloge, navedene spodaj.

Prvi pritožbeni razlog: Splošno sodišče je pri zavrnitvi prvega tožbenega razloga pritožnice očitno napačno uporabilo pravo s tem, da je, potem ko je pravilno ugotovilo, da bi morala Komisija pritožnici omogočiti da ponovno predloži pripombe v upravnem postopku (pri čemer gre za ugotovitev, ki v okviru te pritožbe ni prerekana), uporabilo napačen pravni preizkus (pri katerem se zahteva, da je ugotovljen morebiten vpliv na odločitev) in izkrivilo vsebino spornega sklepa ter da ob ugotovitvi, da zahteve iz (napačnega) preizkusa niso izpolnjene, ni navedlo zadostne obrazložitve.

Drugi pritožbeni razlog: očitno napačna uporaba prava s strani Splošnega sodišča zajema nepreučitev tega, kako je Komisija uporabila preizkus zasebnega vlagatelja, glede na pravilno pravno merilo, in sicer v nasprotju s členom 107(1) PDEU, prekoračitev svoje pristojnosti za nadzor s tem, da je s svojo obrazložitvijo nadomestilo obrazložitev iz spornega sklepa, obrnitev dokaznega bremena, nezadostno obrazložitev, izkrivljanje dokazov, neupoštevanje dokaznih pravil (glede na svoje ugotovitve in svojo obveznost preučitve presoje Komisije glede na ustrezno pravno merilo) ter kršitev temeljnega načela primarnosti prava Unije. Natančneje, te napake se nanašajo na ugotovitev, da Komisiji ni bilo treba upoštevati in preučiti spremembe inflacije in tveganja glede menjalnega tečaja, na to, da se je Splošno sodišče oprlo na zakon z dne 28. julija 2005 kot omejitev preizkusa zasebnega vlagatelja, na ugotovitev, da Komisiji ni bilo treba upoštevati in preučiti tveganja odpovedi in sodnih postopkov, in na napake pri presoji Splošnega sodišča glede tretjega elementa iz točke 152 obrazložitve.

Tretji pritožbeni razlog: Splošno sodišče je pri zavrnitvi drugega dela drugega tožbenega razloga očitno napačno uporabilo pravo s tem, da je napačno uporabilo ustrezni preizkus, obrazložitev Komisije nedopustno nadomestilo s svojo obrazložitvijo, obrnilo dokazno breme, podalo nezadostno obrazložitev in s tem, da ni upoštevalo dokaznih pravil.

Četrti pritožbeni razlog: Splošno sodišče je pri zavrnitvi prvega dela petega tožbenega razloga napačno uporabilo pravo s tem, da je izkrivilo očiten pomen dokazov in navedlo nezadostno obrazložitev.

Pritožba, ki sta jo Algebris (UK) Ltd, Anchorage Capital Group LLC vložila 20. decembra 2019 zoper sklep Splošnega sodišča (osmi senat) z dne 10. oktobra 2019 v zadevi T-2/19, Algebris (UK) in Anchorage Capital Group/SRB

(Zadeva C-934/19 P)

(2020/C 87/16)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnika: Algebris (UK) Ltd, Anchorage Capital Group LLC (zastopniki: T. Soames, avocat, N. Chesaites, advocaat, R. East, Solicitor, D. Mackersie, Barrister)

Druga stranka v postopku: Enotni odbor za reševanje (SRB)

Predlogi

Pritožnika Sodišču predlagata, naj:

- razveljavi točko 1 izreka izpodbijanega sklepa;
- razveljavi točko 2 izreka izpodbijanega sklepa in SRB naloži plačilo lastnih stroškov in plačilo stroškov pritožnikov v zvezi s postopkom na prvi stopnji in to pritožbo, ter
- pritožnikoma prizna aktivno legitimacijo za predlog razveljavitve sklepa, ki se izpodbija pred Splošnim sodiščem.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnika s prvim pritožbenim razlogom trdita, da je Splošno sodišče s tem, ko je odločilo, da v zvezi s pritožnikoma ne gre za neposredno nanašanje, napačno uporabilo pravo, ker naj bi napačno razlagalo člen 20(11), prvi pododstavek, Uredbe (EU) 806/2014 ⁽¹⁾ (v nadaljevanju: Uredba 806/2014), in kršilo lastninske pravice tožečih strank.

Razlaga Splošnega sodišča je le-tega privedla do napačne ugotovitve, da v okoliščinah, kakršne so te v obravnavani zadevi, (1) bodo imele razlašene stranke, kakršne sta pritožnika, aktivno legitimacijo za izpodbijanje opustitve izvedbe naknadnega dokončnega vrednotenja samo, če lahko prejmejo nadomestilo v skladu s členom 20(11), drugi pododstavek, (b) Uredbe 806/2014; (2) je nadomestilo dolgovano le na podlagi člena 20(11), drugi pododstavek, (b), če se v veljavni shemi za reševanje uporablja ali instrument za reševanje s sredstvi upnikov v skladu s členom 27 Uredbe 806/2014, instrument premostitvene institucije v skladu s členom 25 Uredbe 806/2014, ali instrument izločitve sredstev v skladu s členom 26 Uredbe 806/2014; (3) zato upniki (in delničarji) ne bodo imeli aktivne legitimacije. Posledično, v okoliščinah, kakršne so v obravnavani zadevi, ki si je težko predstavljati katerokoli drugo stranko razen razlaščenih delničarjev in upnikov, ki bi imela aktivno legitimacijo za izpodbijanje dejstva, da SRB ni opravil naknadnega dokončnega vrednotenja, je SRB dovoljeno, da se opre na nepopolna in zelo nezanesljiva začasna vrednotenja. Na pritožnika se neposredno nanaša odločitev o opustitvi dokončnega vrednotenja, ker je zelo verjetno, da bi naknadno dokončno vrednotenje 1 in 2 potrdilo, da je bila banka napačno ovrednotena, zaradi česar bi SRB moral razmisliti, ali je treba pritožnikoma plačati nadomestilo z odpisom upnikovih terjatev in/ali s povečanjem nadomestila, ki ga Santander plača v skladu s členom 20(12) Uredbe 806/2014. Če bi SRB izvršil svojo diskrecijsko pravico, da ne nadomesti škode, bi se taka odločitev prav tako izpodbijala in bila predmet odškodninske tožbe.